

АСЛ ИНСОН

Оқшом саломини етказар тонга,
Юраги тўладир жўшини оҳнинга.
Сувлар шиддариши завқ берар унга,
Орзуси етмакдир натта якунга.

Ун йил сувчилнда чицаролди ном.
(Будир шоирларга туғламас илхом)
Нечада дарёларниң бўйнда юрган.
Чўлдерни гуз қиммоқ кўйнда юрган.

Кулоқнинг бошида у зийрак ҳар дам,
Сувни тарағанди йигитдай бардам.
Ўззани суорар оро тоғини деб.
Кенг даларадир яшил баҳмни деб.

Жўравой гўзага сув тарағатди.
Мехнат музъизасин у аратди.
Оқшом саломини етказар тонга.
Юраги тўладир жўшини оҳнинга.

Юсуфжон ХАМДАМ

ДУГОНА МГА

Унингга келардим, яйраб дугона,
Эркин күш мисоли севинчга
тўлиб,

Дилдан сўзлашдигу, аммо
найтарда,
Хисндиндир бир дардим ун карса
бўлиб.

Зенингдадур балки инкимиси бирга,
Дарсларни тайёрлаб
юрганларимиз.

«Ким бўлсан экан? — деб узоқ
тумлари,
Кўз юммай хайлар сурганинни,
Сен орзу қиласдинг доктор

булиши,
Истагни кўн эди ёхдан ёнеда.
Мен шодон сўйларим шоир

булиши,
Энг бахти биз эдик у дам
дунйда.

Уша орзулардан нечинбаник вуз,
Е дилинг оташин босганини тутун?

Е умиди гучинни ўтилган моям,
Беҳуда гамларга бўлдингни

тутун?
Қўлингда етуклини аттестни бор,
Борминин дилингда орундан
учун?

Халқ учун жоннини фидо
қилисанг,
Дугонам айтгилчи, лайсан
нечун?

Сен ҳам бошқалардай наф келтири
элга,

Утназма табаррун, азиз вакнингин.
Жасорат нурсатиб ҳалхинг олдида,
Топиб ол мунқаддас, буюн
баҳтингим!

Хафиза ШАРОФХУЖАЕВА.

Ё К У Т

— Екутхон!.. Екут..
Трамвайдан тушгам аёл тўхтаб
оркасига қарди. Баланд чинор
соясида чиққан киши бошини чап
елксига сал қишиштириб аста-секи
кири кела бошлиди.

— Султон ака!.. — деб юборди.
Аёкут ҳаяжонни босиб, бу учра-
шувдан ҳайрон бўлди.

— Қўчнинг нарни бетига тай-
лик, анзор бўйла пича дам ол-
сақ, — дели Султон.

Ёкут индамай олдинга юрди.
Унинг эгнида қора хонатас, ҳаво-
нинг эмпер. Сочини боши орка-
сига тутун килиб, шоин дуррата
билин танги олган. Тулишган гав-
даси атлас ичда тўлукни урип
бориши.

Уларни ёнма-ён кўрган кишилар
кири ҳашларни бир-бирiga мон-
нанд бахти эрзашарди. Унинг
аюх бўйнадига скамейка-
га ўтиришига. Ёкут «нима та?»
дегандай Султонга қарди. Султон
аюхор унинг шуҳ оқимига тики-
либ, оғир ични дард билан чукур
нафас одди.

— Идорагизга ёзган хатларим
ни олдингизми? — сўради у.

— Оддим.

— Нимага хатларимга жавоб
бермайсан, Кейнинг хотини олдам
дан утди. Болалар ҳам пешонама
сигмади, Узинни қаерга кўйинни
бильмайм. Мен уша, буддан ин-
гриза йил бурду сизни сезганд
сизни деган Султоннан. Тўрт обёй
лан от ҳам қониди, дейдик, ан-
дер, мен ҳам қониди. Ҳузурнинг
бози ёзиги келим. Сиз ҳаётининг
безаги бўлган ўқитмис. Ҳўп,
дениг, илтико қиаман?

Ёкуннинг кўнглини гадати бўлди
кетди, боши ҳайланди. Тили сўзга
келмади. Сумасидан капалап
гули, нимрант, румалчига олбо,
юз-кўзини артиди, нима денишини
бильмай сувга тикилиб ўтири.

— Мавзуди ҳалтади. Йўқ, асало! Ҳеч
кимбасиз, ўзин ҳам бу жада
хеч нарса демайман. Ҳаётини
тиймадир тибиятни?

— Узишнинг битинига нима
котпи. Нихоят иккяй овакт бор-
да. Ҳўп дениг. Ёкутхон азизим.

— Нималар дегисиз? — Ёкут
догн котиб қолди.

— Сиздан илтимос шу, — по-
шишмай галириди Султон, — агар
бу сўзга тилингиз бормаса поч-
тага сиз билан бирга бораман,
онтизига ўзин айтаман.

— Йўқ, йўқ, асало! Ҳеч қаюн-
бормасиз, ўзин ҳам бу жада
хеч нарса демайман. Ҳаётини
тиймадир тибиятни?

— Узишнинг битинига нима
котпи. Нихоят иккяй овакт бор-
да. Ҳўп дениг. Ёкутхон азизим.

Ҳ И К О Я

Ёкут туни билан тўлганни чи-
кти. Нихоят иккяй ҳафтадан кейин
институт қўйбўнда инкесчи ўт-
казиди. Султоннинг ойинси, Ёкут-
хонни опаси бир юнглаб, бир кулиб
тўбубоши бўлдишар. Институт иккяй
кимчизи Ҳаётини тантана билан ўт-
казиди.

Султон билан Ёкут диплом ол-
ганларидан кейин қишлоқка ўти-
нинг опаси бир юнглаб, бир кулиб
тўбубоши бўлдишар. Колхозни
тадим бўйни ўзлардаги ҳашарда, ўзин-
гина ўзларни тақдислайди.

Ёкут кимчизи Ҳаётини тантана
билан ўтказиди. Ёкут диплом ол-
ганларидан кейин қишлоқка ўти-
нинг опаси бир юнглаб, бир кулиб
тўбубоши бўлдишар. Колхозни
тадим бўйни ўзлардаги ҳашарда, ўзин-
гина ўзларни тақдислайди.

Иншадикан ака Султон билан
Ёкунхонга идора ёнидаги катта-
хонни буштабири берди.

Иншадикан ака иккяй ишларди.
Хисобчи-бухгалтер Ҳасанча деган
бир юнгит билан, бир кулиб
тўбубоши бўлдишар. Колхозни
тадим бўйни ўзлардаги ҳашарда, ўзин-
гина ўзларни тақдислайди.

Ёкуннинг кўнглини гадати бўлди
кетди, боши ҳайланди. Сумасидан
капалап, инмрант, румалчига олбо,
юз-кўзини артиди, нима денишини
бильмай сувга тикилиб ўтири.

— Узишнинг битинига нима
котпи. Нихоят иккяй овакт бор-
да. Ҳўп дениг. Ёкутхон азизим.

— Ёкут лолазоримиз!

Бу сўз чиндан ҳам лолазорда
Ёкутга Султон юргидан айтил-
ган башида ҳеч кимдан эшилти-
шади. Бирор фасли, ўзин ҳам
бильмай сувга тикилиб ўтири.

— Уларнинг ёшлини бўйни
тадимни ишлайди. Ўзинни
бильмай сувга тикилиб ўтири.

— Йўқ, йўқ, асало! Ҳеч қаюн-
бормасиз, ўзин ҳам бу жада
хеч нарса демайман. Ҳаётини
тиймадир тибиятни?

— Узишнинг битинига нима
котпи. Нихоят иккяй овакт бор-
да. Ҳўп дениг. Ёкутхон азизим.

— Ёкуннинг кўнглини гадати бўлди
кетди, боши ҳайланди. Сумасидан
капалап, инмрант, румалчига олбо,
юз-кўзини артиди, нима денишини
бильмай сувга тикилиб ўтири.

— Йўқ, йўқ, асало! Ҳеч қаюн-
бормасиз, ўзин ҳам бу жада
хеч нарса демайман. Ҳаётини
тиймадир тибиятни?

— Узишнинг битинига нима
котпи. Нихоят иккяй овакт бор-
да. Ҳўп дениг. Ёкутхон азизим.

— Ёкуннинг кўнглини гадати бўлди
кетди, боши ҳайланди. Сумасидан
капалап, инмрант, румалчига олбо,
юз-кўзини артиди, нима денишини
бильмай сувга тикилиб ўтири.

— Йўқ, йўқ, асало! Ҳеч қаюн-
бормасиз, ўзин ҳам бу жада
хеч нарса демайман. Ҳаётини
тиймадир тибиятни?

— Узишнинг битинига нима
котпи. Нихоят иккяй овакт бор-
да. Ҳўп дениг. Ёкутхон азизим.

— Ёкуннинг кўнглини гадати бўлди
кетди, боши ҳайланди. Сумасидан
капалап, инмрант, румалчига олбо,
юз-кўзини артиди, нима денишини
бильмай сувга тикилиб ўтири.

— Йўқ, йўқ, асало! Ҳеч қаюн-
бормасиз, ўзин ҳам бу жада
хеч нарса демайман. Ҳаётини
тиймадир тибиятни?

— Узишнинг битинига нима
котпи. Нихоят иккяй овакт бор-
да. Ҳўп дениг. Ёкутхон азизим.

— Ёкуннинг кўнглини гадати бўлди
кетди, боши ҳайланди. Сумасидан
капалап, инмрант, румалчига олбо,
юз-кўзини артиди, нима денишини
бильмай сувга тикилиб ўтири.

— Йўқ, йўқ, асало! Ҳеч қаюн-
бормасиз, ўзин ҳам бу жада
хеч нарса демайман. Ҳаётини
тиймадир тибиятни?

— Узишнинг битинига нима
котпи. Нихоят иккяй овакт бор-
да. Ҳўп дениг. Ёкутхон азизим.

— Ёкуннинг кўнглини гадати бўлди
кетди, боши ҳайланди. Сумасидан
капалап, инмрант, румалчига олбо,
юз-кўзини артиди, нима денишини
бильмай сувга тикилиб ўтири.

— Йўқ, йўқ, асало! Ҳеч қаюн-
бормасиз, ўзин ҳам бу жада
хеч нарса демайман. Ҳаётини
тиймадир тибиятни?

— Узишнинг битинига нима
котпи. Нихоят иккяй овакт бор-
да. Ҳўп дениг. Ёкутхон азизим.

— Ёкуннинг кўнглини гадати бўлди
кетди, боши ҳайланди. Сумасидан
капалап, инмрант, румалчига олбо,
юз-кўзини артиди, нима денишини
бильмай сувга тикилиб ўтири.

— Йўқ, йўқ, асало! Ҳеч қаюн-
бормасиз, ўзин ҳам бу жада
хеч нарса демайман. Ҳаётини
тиймадир тибиятни?

— Узишнинг битинига нима
котпи. Нихоят иккяй овакт бор-
да. Ҳўп дениг. Ёкутхон азизим.

— Ёкуннинг кўнглини гадати бўлди
кетди, боши ҳайланди. Сумасидан
капалап, инмрант, румалчига олбо,
юз-кўзини артиди, нима денишини
бильмай сувга тикилиб ўтири.

— Йўқ, йўқ, асало! Ҳеч қаюн-
бормасиз, ўзин ҳам бу жада
хеч нарса демайман. Ҳаётини
тиймадир тибиятни?

— Узишнинг битинига нима
котпи. Нихоят иккяй овакт бор-
да. Ҳўп дениг. Ёкутхон азизим.

— Ёкуннинг кўнглини гадати бўлди
кетди, боши ҳайланди. Сумасидан
капалап, инмрант, румалчига олбо,
юз-кўзини артиди, нима денишини
бильмай сувга тикилиб ўтири.

— Йўқ, йўқ, асало! Ҳеч қаюн-
бормасиз, ўзин ҳам бу жада
хеч нарса демайман. Ҳаётини
тиймадир тибиятни?

— Узишнинг битинига нима
котпи. Нихоят иккяй овакт бор-
да. Ҳўп дениг. Ёкутхон азизим.

— Ёкуннинг кўнглини гадати бўлди
кетди, боши ҳайланди. Сумасидан
капалап, инмрант, румалчига олбо,
юз-кўзини артиди, нима денишини
бильмай сувга тикилиб ўтири.

— Йўқ, йўқ, асало! Ҳеч қаюн-
бормасиз, ўзин ҳам бу жада
хеч нарса демайман. Ҳаётини
тиймадир тибиятни?

— Узишнинг битинига нима
котпи. Нихоят иккяй овакт бор-
да. Ҳўп дениг. Ёкут